

det uden Hensyn til, om Loldafgifterne i det Hele taget vilde blive forandrede eller nedsatte, eller ikke. Udvalgets Flertal har under Nr. 88 gjen- taget dette Forslag. Et æret Mindretal har under Nr. 89 stillet Forslag om, at Skibsafgiften, som nu er 24 $\frac{1}{2}$ pr. Ton i udenrigst Skibsfart, og som af Regjeringen foreslaas nedsat til 16 $\frac{1}{2}$, kun skal være 12 $\frac{1}{2}$. Jeg antager, at dette Forslag væsentlig er fremkommet, af finantzielle Hensyn, og det maa derfor gaa ind under den almindelige finantzielle Betragtning, hvoraf jeg antager, at de fleste Medlemmer vilde lade sig lede ved deres Afstemning over de Forslag, som medføre betydelige Nedfættelser. Under Nr. 90 har Udvalget foreslaaet, at der efter „Rjøge“ skal tilføies „Storeheddinge“, det vil sige, at Farten mellem Storeheddinge, og den ligeoverfor liggende svenske Ryst skal staa i Regjeringens Magt at behandle som indenrigst Skibsfart. Det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) har foreslaaet, at tillige Præstø med Faxe skal kunne behandles paa denne Maade. Jeg antager, at Udvalget ikke vil have Noget at indvinde imod det ærede Medlems Forslag. Selv om Udvalgets Sovedforslag om Skibsafgiften vedtages, vil det være rigtigt at vedtage disse Forslag, eftersom Skibsafgiften dog vedbliver for de uprivilegerede Staters Skibe. Bestemmelser derom blive derfor ikke overflødige, skjøndt de rigtignok faae en meget ringe Betydning. Endnu maa det være mig tilladt at nævne, at jeg som Drdsfører indenfor Betænkningen har stillet et Ændringsforslag under Nr. 4, som er af ren formel Natur, idet det gaar ud paa at udelade en Henviisning, som er bleven overflødig ved Forslaget under Nr. 41 i Betænkningen.

Lange: Som Medlem af Udvalget har jeg i Forening med det ærede Flertal deltaget i at stille en Del af de Ændringsforslag, som nu ere begrundede af den ærede Drdsfører for Udvalget. Jeg skal derfor ikke komme ind paa disse Forslag, men derimod holde mig til enkelte, som ere stillede af et Mindretal. Der er stillet et Forslag under Nr. 48 til Lov-Nr. 113, som gaar ud paa, at Lolden paa Silkeparaplyer skal forhøies fra 48 til 80 $\frac{1}{2}$. Det er en nødvendig Følge af Forslaget under Nr. 33, hvorefter Lolden paa Silkevarer skal forhøies fra 2 til 3 Rd., og da dette Forslag er blevet vedtaget, maa Forslaget under Nr. 48 formentlig nødvendigvis ogsaa vedtages. — Et andet Forslag, som er stillet af et Mindretal under Nr. 66, gaar ud paa, at Loldat

med Hensyn til Lolden skal deles i 2 Positioner, saaledes at Lolden paa Blade sættes til 8 $\frac{1}{2}$ pr. Bund, og Lolden paa Lobatsstikke til 4 $\frac{1}{2}$ pr. Bund. Det er i Overensstemmelse med min Anskuelse, at de Forbrugsartikler, som mest bruges af den ubemidlede Del af Befolkningen her i Landet, skulle bestattes forholdsvis lavere, og da jeg antager, at den Loldat, som bruges af den mindre bemidlede Del af Befolkningen, for en stor Del er blandet med Stikke, saa anser jeg det for nødvendigt, at Stikke bestattes lavere. Der har ganske vist gjort sig den Indvending gjældende herimod fra ærede Medlemmers Side, at det vilde være vanskeligt at skjelne mellem de to Positioner ved Indførselen, altsaa at faae Loldbestatningen indført paa denne Maade; men det er min Overbevisning, at det maa kunne lade sig gjøre. Jeg har ogsaa talt med jagtvindige Folk i den Retning, som sige, at det meget godt kan lade sig gjøre. Denne Indvending, at det vilde falde vanskeligst at udføre Bestatningen paa den Maade, som her ønskes, er jo ogsaa gjort gjældende næsten i alle Spørgsmaal om Nedfættelser, og jeg antager derfor, at det dog muligt kunde vinde Flertallets Bifald her i dette Æng, at denne Deling blev foretagen. Det Mindretal, som har stillet dette Forslag, har, hvis det ikke skulde vinde Flertallets Bifald, subsidiært sluttet sig til et andet Forslag, som gaar ud paa at lade den nuværende Bestatning for Loldat, nemlig 7 $\frac{1}{2}$, blive staaende. Det er vor Overbevisning, at Loldat ikke, saaledes som det bliver paaftaaet fra anden Side, udelukkende er en Luxusartikel; det er en almindelig Forbrugsartikel for den store Del af Befolkningen, og det vilde blive et stort Savn for mange ja for den største Del af Befolkningen, hvis Loldat blev saaledes fordyret, at den vanskelig kunde faas; det er derfor, at vi modsatte os Loldatoldens Forhøielse. Det har været fremstillet fra den modsatte Side, som om det var en Nedfættelse, vi vilde foretage; men dette er det i Grunden slet ikke, thi Loldatolden er blevet forhøiet for ikke mange Aar siden; den blev forhøiet i 1863 og 1864, idet der da blev lagt 2 $\frac{1}{2}$ paa i Krigsskat, som endnu bestaar. Det er altsaa en Kjendsgjerning, at Loldatolden ved de to forskellige Forhøielser, som ere foretagne, nu er 3 til 4 Gange saa høj, som den var for 9 à 10 Aar siden. Vi anse det derfor ikke for heldigt at forhøie den mere, men mene, at det er nødvendigt, at den indtil videre bliver staaende paa det nuværende Stadium. Hvad vi ogsaa have for Øie derved, er, at vi haabe at kunne blive fri for